

מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ! proof-ראיה		חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story		מקרא-key:						
Talmud Navigator		מאן דאמר		תענית-מאימתי						
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
										רב פפא, כל פרסה ופרסה אכיל חדא ריפתא
										משום מעיינא.
										כל המרעבי עצמו בשני רעבון ניצל ממיתה משונה, שנאמר (איוב ה') ברעב פדך ממות.
										מרעב מיבעי ליה.
										אלא הכי קאמר: בשכר שמרעבי עצמו בשני רעבון - ניצול ממיתה משונה.
										אסור לאדם לשמש משתו בשני רעבון, שנאמר (בראשית מ"א) וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב.
										חסוכי בנים משמשין משתויהן בשני רעבון.
										בזמן שישראל שרוין בצער ופירש אחד מהן, באין שני מלאכי השרת שמלוין לו לאדם, ומניחין לו ידיהן על ראשו, ואומרים: פלוני זה שפירש מן הצבור - אל יראה בנחמת צבור.
										בזמן שהצבור שרוי בצער אל יאמר אדם: אלך לביתי ואוכל ואשתה, ושלוש עליך, נפשי, ואם עושה כן - עליו הכתוב אמר: (ישעיהו כ"ב) והנה ששון ושמחה הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות. מה כתיב בתריה - ונגלה באזני ה' צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמותון.
										עד כאן מידת בינונים, אבל במדת רשעים מה כתיב - (ישעיהו נו) אתיו אקחה יין ונסכאה שכר והיה כזה יום מחר. מה כתיב בתריה - הצדיק אבד ואין איש שם על לב כי מפני הרעה נאסף הצדיק.
										אלא: יצער אדם עם הצבור. שכן מצינו במשה רבינו שציער עצמו עם הצבור, שנאמר (שמות י"ז) וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה, וכי לא היה לו למשה כר אחד או כסת אחת לישב עליה? אלא כך אמר משה: הואיל וישראל שרוין בצער - אף אני אהיה עמהם בצער.
										וכל המצער עצמו עם הצבור - זוכה ורואה בנחמת צבור.
										ושמא יאמר אדם: מי מעיד בל?
										אבני ביתו של אדם וקורות ביתו של אדם מעידים בו, שנאמר (חבקוק ב') כי אבן מקיר תזעק וכפסי מעץ יעננה.
										שני מלאכי השרת המלוין לו לאדם הן מעידין עליו, שנאמר (תהלים צ"א) כי מלאכיו יצוה לך.
										נשמתו של אדם היא מעידה עליו, שנאמר (מכה ז') משכבת חיקך שמר פתחי פיך
										אבריו של אדם מעידים בו, שנאמר (ישעיהו מ"ג) אתם עדי נאם ה'.
										(דברים ל"ב) אל אמונה ואין עול, אל אמונה - כשם שנפרעין מן הרשעים לעולם הבא אפילו על עבירה קלה שעושים, כך נפרעין מן הצדיקים בעולם הזה על עבירה קלה שעושים, ואין עול - כשם שמשלמין שכר לצדיקים לעולם הבא אפילו על מצוה קלה שעושים, כך משלמין שכר לרשעים בעולם הזה אפילו על מצוה קלה שעושים.
										צדיק וישר הוא - מלמד שבשעת פטירתו של אדם לבית עולמו כל מעשיו נפרטין לפניו, ואומרים לו: כך וכך עשית במקום פלוני ביום פלוני, והוא אומר הן ואומרים לו: חתום וחתום, שנאמר (איוב ל"ז) ביד כל אדם יחתום. ולא עוד, אלא שמצדיק עליו את הדין ואומר להם: יפה דנתוני לקיים מה שנאמר (תהלים נ"א) למען תצדק בדברך.
										כל היושב בתענית נקרא חוטא.
										סבר כי האי תנא
										מה תלמוד לומר (במדבר ו') וכפר עליו מאשר חטא על הנפש, וכי באיזה נפש חטא זה? אלא שציער עצמו מן היין
										והלא דברים קל וחומר: ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא, המצער עצמו מכל דבר דובר - על אחת כמה וכמה.
										נקרא קדוש, שנאמר (במדבר ו') קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו. ומה זה שלא ציער עצמו אלא מדבר אחד נקרא קדוש, המצער עצמו מכל דבר - על אחת כמה וכמה.
										ולשמואל, הא איקרי קדוש
										ההוא אגידול פרע קאי.
										ולרבי אלעזר, הא נקרא חוטא
										ההוא דסאיב נפשיה.

מירא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key
---	--

תענית-מאימתי		Talmud Navigator											
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
ומי אמר רבי אלעזר הכי?												ז	יא
לעולם ימוד אדם עצמו כאילו קדוש שרוי בתוך מעיו, שנאמר (הושע י"א) בקרבך קדוש ולא אבוא בעיך	והאמר רבי אלעזר:											ז	יא
לא קשיא, הא - דמצי לצעורי נפשיה, הא - דלא מצי לצעורי נפשיה.												!	יא
נקרא חסיד, שנאמר (משלי י"א) גמל נפשו איש חסד ועכר שארו וגו'.	ריש לקיש:											◆	יא
האי בר בי רב דיתיב בתעניתא - ליכול כלבא לשירותיה.	רב ששת:											■	יא
אין תענית ציבור בבבל אלא תשעה באב בלבד.	רבי ירמיה בר אבא:											■	יא
אין תלמיד חכם רשאי לישב בתענית, מפני שממעט במלאכת שמים.	ואמר רבי ירמיה בר אבא אמר ריש לקיש:											■	יא
אוכלין ושותין משהשיכה כל.												■	יא
יחיד שקיבל עליו תענית, אפילו אכל ושתה כל הלילה - למחר הוא מתפלל תפילת תענית. לן בתעניתו אינו מתפלל של תענית.	רבי זעירא אמר רב הונא:											■	יא
מאי קסבר רב הונא? סבירא ליה אין מתענין לשעות, או דלמא מתענין לשעות, והמתענה לשעות אינו מתפלל תפלת תענית?	רב יוסף:											^	יא
לעולם קסבר רב הונא מתענין לשעות, והמתענה לשעות מתפלל תפלת תענית, ושאני הכא - דאיכא שעות דליליא דלא קביל עליה מעיקרא.	אמר ליה אבוי:											!	יא
מר עוקבא איקלע לגינזק												O	יא
מתענין לשעות או אין מתענין לשעות?	בעו מיניה:											^	יא
לא הוה בדיה.												■	יא
קנקנין של נכרים אסורין או מותרין?												^	יא
לא הוה בדיה.												■	יא
במה שימש משה כל שבעת ימי המלואים?												^	יא
לא הוה בדיה.												■	יא
אזל ושאל בי מדרשא.												^	יא
הלכתא: מתענין לשעות, ומתפללין תפלת תענית.	אמרו ליה:											!	יא
והלכתא: קנקנין של נכרים לאחר שנים עשר חדש מותרין.												!	יא
במה שימש משה כל שבעת ימי המלואים - בחלוק לבן.												!	יא
בחלוק לבן שאין לו אימרא.	רב כהנא מתני:											! ■	יא